

عنوان مقاله:

بررسی فقهی محاربه با نگاهی به قانون مجازات اسلامی 1392

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

فاطمه عظیمی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور زنجان

خلاصه مقاله:

یکی از حدود الهی، حد محاربه و آیه 33 سوره مایده بوده به گونه ای که مبنای جرم انگاری محاربه در حقوق کیفری ایران قرار گرفته است. مطابق روایات و آرای فقها، محارب کسی است که به قصد ایجاد رعب و وحشت در مردم، دست به اسلحه برد و از این طریق مرتکب افساد در روی زمین گردد. برخی فقها در تعریف و تعیین مصداق محاربه، در اثر تشابه آن با برخی مفاهیم همچون: افساد فیالارض، بغی، راهزنی و سرقت، این عناوین را بر عنوان محاربه حمل نموده و آنها را به یک معنا در نظر گرفته اند. اگرچه مفاهیم مذکور مصادیق مشترکی هم دارند، اما این به منزله وحدت معنا و مفهوم آنها نمی باشد. دلیل این مطلب نصوص شرعی و اغلب منابع فقهی معتبر امامیه می باشد

کلمات کلیدی:

محاربه، سلاح، افساد فی الارض، جرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/667893>

